SAFİR

Uğur Akpınar

Tilki Kitap

UA_Safir-syf.indd 1 07/09/18 07:56

hikâye
safir
uğur akpınar
ISBN 978-605-68637-5-2
1. Basım, İstanbul, Eylül 2018
Genel Seri: 209 Hikâye: 1

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.kitapseyleri.com
iletisim@tilkikitap.com
Yayıncı Sertfikası:28740

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Sekreterya: Semanur Aysel
Yayın Danışmanı: Veysel Yaykın
Editör: Dilan Tahincioğlu
Son Okuma: Zehra Kıratlı
Mizanpaj: Ahmet Çevik
Kapak Tasarımı: Kamer Su

Depoprint/İstanbul
Matbaa Sertifika No: 34049

Eserin tüm telif hakları yazarda saklı kalmak kaydıyla bu baskı için basım-dağıtım-satış-tanıtım hakları Tilki Kitap©'a aittir.
Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir.
Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

SAFiR

Uğur Akpınar

UA_Safir-syf.indd 3 07/09/18 07:56

"Çölünde kendini bulamayan, vahasında kendini yitirir..."

UA_Safir-syf.indd 5 07/09/18 07:56

"O, neyini üflerken tüm tabiat susar, yırtıcı hayvanlar ağızlarındaki lokmayı bırakırdı. Tüm ötücü kuşlar utanırdı seslerinden, onun neyinin sesinin yanında.

Ney ile terbiye ederdi her şeyi.

Eşkıyalar, katiller onun neyinin sesiyle vicdanlarını terbiye ederlerdi. Deliler onun neyinin sesiyle ruhlarını bulurdu. Bir ney ağlardı, bir kendisi, bir cemaati. Sonra bir gün, yavaş yavaş neyinin sesi kesildi, onun neyinin sesi kesildikçe nehirler usullüğünü yitirdi, kurtlar kurt olduklarını hatırladılar gene, gül bahçesinin gülleri solmaya başladı ve sonra bir sabah, hiç kimseye bir şey söylemeden gitti. Hiçbir şey söylemedi. Ne helallik aldı bizden, ne hakkını helal etti. Hiçbir şey söylemeden gitti."

Safir, ateşin başına oturmuş, bir yandan elindeki sopayı ateşin içinde dolaştırırken bir yandan da içini yakıp da küle dönmeyen derdini anlatıyordu. İçindeki ateş yanıyor, yandıkça da büyüyordu.

Onu meraklı gözlerle süzerek dinleyen Türkmen çocuğu, merakına yenilip Safir'in simsiyah gözlerine bakarak sordu:

UA_Safir-syf.indd 7 07/09/18 07:56

"Sizlere hiçbir şey söylemeden gitti diye kızmadınız mı ona?"

Safir, çocuğun masum yüzüne bakarak ağlamak ile gülmek arasında:

"Kızmak bizim ne haddimize, edebimiz buna izin vermez. Bize olsa olsa, 'vardır bir bildiği'demek düşer." diyebildi yutkunarak.

Meraklı çocuk sorularına bir yenisini daha ekledi:

"Neye benziyordu? Yaşlı mıydı? Uzun boylu muydu?

Bunları bilirsem onu bir yerlerde gördüğümde senin aradığını söylerim." dedi tüm çocuksu masumiyetiyle.

Safir, başını yere eğerek dolan gözlerindeki yaşları silip meraklı Türkmen çocuğuna:

"Bilmiyoruz, bize hiç yüzünü göstermedi, bizimle hiç konuşmadı." dedi yutkunarak.

Meraklı çocuğunun merakı bir kat daha artmıştı.

"Sizinle hiç konuşmaz mıydı?"

Evet, anlamında başını sallayan Safir:

"O bizimle neyi ile konuşurdu, neyini dinlerken anlardık ne demek istediğini." diye yanıtladı çocuğu. Meraklı çocuk yeni sorusu için tam ağzını açmıştı ki annesi onu çadırına çağırdı…

Böylece Safir yine yalnızlığıyla ve derdiyle baş başa kaldı. Çadırına doğru gitmeden önce, ateşte kalan son odun parçalarını da söndürdü. Usul usul çadırına giren Safir, yatağına uzanmadan önce neyini eline alıp sırrını neye üfledi… Bir ney ağladı, bir Safir.

Neyin içinden Safir'in nefesi değil de, yanıp da küle dönmeyen derdi geçiyordu adeta. Ney, Safir'in dudakları arasında ikiye çatladı.

Safir'in üzerinden yıldızlar geçti; kurtlar inlerine geri döndü.

Cin tayfası dünyayı yine insanlara bıraktı, günün ilk ışıkları Safir'in çadırından içeri süzüldü.

Yüreği dertte olana gece de gündüz de bir.

Terlemiş bir vaziyette yatağından doğrulduğunda adeta susuzluktan ölecek gibiydi. Çöl bugün çok sıcak olmalı, diye geçirdi içinden. Yatağından kalktığı gibi kendini kervanın biraz ötesindeki vahaya attı. Dudakları suyu içmiyor, emiyordu adeta. Günlerce susuz kalmış gibiydi. Adeta iradesine karşı bir savaş vererek dindirebildi susuzluğunu. Ancak susuzluğu dindikten sonra elini ve yüzünü yıkamak geldi aklına. Elini yüzünü yıkadıktan sonra, vahada kendine ney yapabileceği kamışlar aradı. Hiçbiri istediği gibi değildi, çaresiz birkaç tanesini kesip yanına aldı.

Çadırına geri döndüğünde meraklı Türkmen çocuğu çoktan uyanmış ve onun çadırının önüne gelmişti.

"Bizimle gelecek misin?" diye sorarken, Safir'e aslında, bizimle gel, demek istediği belliydi.

Safir başını iki yana sallayarak:

"Hayır ufaklık, yolumuz burada ayrılıyor." dedi.

Bunu söylerken elini çocuğun yüzüne tutmuştu ki, çocuk irkildi.

"Sen yanıyorsun, hem de ateş gibi. Bizimle gel, eğer hasta olursan ben sana bakarım."

Safir kendini hasta hissetmiyordu, çocuğun bu iyi niyetine gülerek cevap verdi:

"Hayır ufaklık, yolumuz burada ayrılmak zorunda."

Çölün ortasına düşen, ufak bir çocuğun bükülmüş başının gölgesinde Safir kervandan ayrılarak yola koyuldu.

Çöl, eşkıyalar ile evliyaların diyarıdır. Birisi yol keser, öbürü ise yolu kesilmesin diye uğrar bu diyara.

Çöl, arsız bir sevgili misali; içine düşüp de yolunu kaybedenin vay haline.

Çöl için eşkıya da evliya da bir.

Safir, eski dostu çölü iyi tanırdı; uçan kuşların yönünden en yakın suyun nerede olabileceğini, bulutların hareketinden günün fırtınayı getirip getirmeyeceğini, yılanların duruşundan çölün sıcaklığını tahmin edebilirdi. Çölü okumasını, çöllerde insanların yolunu keserken öğrenmişti. Başını göğe kaldırdı ve içinden, bugün güzel bir gün olacak, diye geçirdi.

Cennet ile cehennem arasında sıkışmış bir beden, çölün ortasında ilerliyordu. Kum saatinin kumları usul usul, zamanı öğüterek akıyordu…

Doğan güneş batmak üzereydi. Safir umduğundan hızlı yol almıştı fakat matarasındaki su düşündüğünden hızlı tükenmişti. Susuzluk hissi onu daha sık yoklamaya başlamıştı.

Dinlenmek için kendine uygun bir yer bulup çadırını kurdu, sonra matarasında kalan son suyu dudaklarında gezdirerek, dudaklarındaki tuzu çöle geri verdi. Sonra usulca sırdaşını parmaklarının arasına alıp gözlerini kapayarak, zümrütlerle bezeli gök kubbenin altında neyini üflemeye başladı.

Üfledikçe neyine, kendi içinde bir geçmişinden bir başka geçmişine sürükleniyordu. Bir anıdan bir başkasına, bir diyardan bir başka diyara…

Adeta kum saatinin kumları hızlı bir şekilde geri akıyor da, bir ömrü bir nefes mesafesinde yeniden tekrarlıyor gibiydi. Tüm anılar öylesine diriydi ki, kâh çöllerde bir eşkıya oluyordu kâh bir ayyaş kâh bir çocuk kâh yakışıklı bir genç kâh bir mürit.

Belki de birileri için mutsuzluğun nedeni
nerede durması gerektiğini
bilmemesiyken,
birileri için ise aramaktan vazgeçmesidir.
Söz konusu insansa söylenen her söz
eksik kalacaktır...

ugurakpinar.com

ISBN 978-605-68637-5-2

9 786056 863752